

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
363

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Ν.Δ. 205. Περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Ν.Δ. 8/1973 «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού». 1
- Ν.Δ. 212. Περί επανασυστάσεως θέσεως Γενικού Γραμματέως τής Βουλής. 2
- Ν.Δ. 213. Περί ρυθμίσεως θεμάτων τινών αρμοδιότητος Γενικής Διευθύνσεως Ανωτάτης Εκπαιδεύσεως του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων... 3

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 205

Περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Ν.Δ. 8/1973 «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Είς τὸ Ν. Δ/γμα 8/1973 «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού» ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι ἀντικαταστάσεις, τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις:

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθρου 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Οἰκόπεδον θεωρεῖται συνεχομένη ἔκτασις γῆς ἀποτελούσα αὐτοτελὲς ἐνιαῖον ἀκίνητον ἀνήκον εἰς ἓνα ἢ πλείονας κυρίους ἐξ ἀδιαιρέτου. Συνενοούμενα: ἐφ' ἐξῆς ἐκτάσεις δύναται νὰ θεωρηθῶν ὡς ἐνιαῖον κατὰ τὰ ἀνωτέρω οἰκόπεδον ἐὰν ἡ ἐλάχιστου μήκους γραμμὴ ἐπαφῆς αὐτῶν εἴναι τοῦλάχιστον: α) ὅσον τὸ ἐπιτρεπόμενον διὰ τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον, ἐνθα τὸ θεωρούμενον οἰκόπεδον, ἐλάχιστον πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι μέχρις 6 μέτρων καὶ β) 6 μέτρων διὰ τὴν περίπτωσιν μεγαλυτέρου ὡς ἄνω προσώπου.

Ὅταν ἡ συνενομένη ἔκτασις κεῖται πρὸς τὸ βάθος τῆς παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκτάσεως καὶ παραμένει ὁλόκληρος ὡς ἀκάλυπτος ἔκτασις, τὸ ἐλάχιστον ὡς ἄνω μῆκος ἐπαφῆς δεόν νὰ εἶναι 1,00 μέτρον».

2. Ἡ παράγραφος 18 τοῦ ἀρθρου 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«18. Ἄρτιον οἰκόπεδον εἶναι τὸ ἔχον τοῦλάχιστον τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων καθοριζόμενα ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων».

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθρου 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὅδοι καλοῦνται αἱ κοινόχρηστοι ἐκτάσεις αἱ ἐξυπηρετοῦσαι τὰς ἐν γένει συγκοινωνιακὰς ἀνάγκας τοῦ οἰκισμού.

Πεζόδρομοι καλοῦνται ὁδοὶ διὰ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται ἡ διέλευσις τροχοφόρου».

4. Ἡ παράγραφος 13 τοῦ ἀρθρου 11 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«13. Ἑσωτερικὴ στοὰ καλεῖται ὁ ἐντὸς τῶν κτιρίων ἀφιέμενος διάδρομος διήκων ἀπὸ κοινοχρήστου εἰς κοινόχρηστον ἔκτασιν ἢ ἀπὸ κοινοχρήστου ἐκτάσεως εἰς ἀκάλυπτον χώρον, συγκοινοῦντα μὲ ἐτέραν στοὰν καταλήγουσαν εἰς κοινόχρηστον ἔκτασιν».

5. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθρου 12 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Χῶροι βοηθητικῆς χρήσεως τῶν κτιρίων καλοῦνται οἱ μὴ προοριζόμενοι ἐκ κατασκευῆς διὰ πολύωρον ἐν αὐτοῖς παραμονὴν ἀνθρώπων ἤτοι οἱ προοριζόμενοι διὰ χρήσιν ὑγιεινῆς, ἀποθηκεύσεως εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως, διάδρομοι καὶ προθάλαμοι».

6. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐπιφάνεια: χώρων κυρίας χρήσεως μετὰ τῶν βοηθητικῶν τῶν χώρων δημιουργουμένων ὑπὸ τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἰσόγειον λόγῳ κλίσεως τῶν ὁδῶν ἢ λόγῳ κλίσεως τοῦ οἰκοπέδου ἢ λόγῳ διαμορφώσεως τῆς στάθμης αὐτοῦ, περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου».

7. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθρου 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ὅσakis λόγῳ ὑπερυψώσεως τοῦ δαπέδου τοῦ ἰσογείου δημιουργοῦνται κάτωθεν αὐτοῦ χώροι οἰαδῆποτε κυρίας χρήσεως. οὗτοι περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου, ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς οἰκείας προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 22 καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἀρθρου».

8. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἀρθρου 17 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ἐπιφάνεια οἰκοπέδου ἐπιφανείας μικροτέρας τῶν 100 τετραγ. μέτρων ἰσοῦται πρὸς τὰ 0,80 τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ, προκειμένου περὶ μετρίου

οικοπέδου και πρὸς τὰ 0,85 τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ, προ-
κειμένου περὶ γωνιαίου οικοπέδου. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώ-
σεις ταύτας ἡ μεγίστη καλυπτομένη ἐπιφάνεια τοῦ οικοπέδου
δύναται νὰ μὴ ὑπολείπεται τῶν 50 τετραγ. μέτρων ὑπὸ τὸν
ὅρον τήρησεως τῆς ἐλαχίστης ἀποστάσεως τοῦ 1,00 μέτρου
μεταξὺ τῆς ὀπισθίας ὀψέως τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἐναντι ταύ-
της ὀρίου τοῦ οικοπέδου. Τὸ ποσοστὸν καλύψεως μεσαίου οἰκο-
πέδου ἐπιφανείας μεγαλύτερας τῶν 100 τετραγ. μέτρων καὶ
μέχρι καὶ 115 τετραγ. μέτρα ὑπολογίζεται ὑπὸ τῆς σχέσεως:

$$\Pi = 80 - \frac{10}{15} (E-100)$$

ἐνθα Ε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ θεωρουμένου οικοπέδου.

Τὸ ποσοστὸν καλύψεως γωνιαίου οικοπέδου ἐπιφανείας με-
γαλύτερας τῶν 100 τετραγ. μέτρων καὶ μέχρι καὶ 106 τετραγ.
μέτρα ὑπολογίζεται ὑπὸ τῆς σχέσεως:

$$\Pi = 85 - \frac{5}{6} (E-100)$$

ἐνθα Ε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ θεωρουμένου οικοπέδου».

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 προστίθεται παράγραφος 12 ἔχουσα
ὡς ἀκολούθως:

«12. Οἰκοπέδα καίμενα ἐντὸς τοῦ ἐγκυκλιζομένου ρυμοτομικοῦ
σχεδίου δύναται νὰ οἰκοδομηθῶν μέχρι θάβους 5 μέτρων ἀπὸ
τῆς γραμμῆς δομήσεως, ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ καλύψεως μὴ
ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ
18 τοῦ παρόντος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὰ ὡς ἄνω 5,00 μέτρα ἀπο-
μένει ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ὀρίου τοῦ οικοπέδου, μικρο-
τέρα τοῦ 1,00 μέτρου, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος
μετασχηματίζεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ιδιοκτῆτος εἰς τρόπον
ὥστε ἡ ἀπόστασις τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ὀρίου νὰ μὴν
εἶναι μικρότερα τοῦ 1,00 μέτρου ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπαφῆς
τοῦ κτιρίου ἐν μέρει εἰς τὸ ὅριον τοῦτου».

10. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 18 ἀντικαθίσταται ὡς
ἀκολούθως:

«1. Τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀφιέμενον ἀκάλυπτον τμήμα οἰκοπέ-
δου ἴσους τὸ πρὸς τὸ τμήμα τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸ ἀπο-
μένον μετ' ἀφαίρεσιν τῆς ὑπὸ τῶν κτιρίων δυναμένης νὰ κα-
λυφθῇ ἐπιφανείας τοῦτου. Ὅπου τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ἢ σχε-
τικὴ διάταξις προβλέπει κατὰ τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα τοῦ
οικοπέδου προκήπιον (πρασινά), ἡ ἐπιφάνεια τοῦ προκηπίου τού-
του προμετρεῖται εἰς τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀφιέμενον ἀκάλυπτον
τμήμα τοῦ οικοπέδου».

11. Τὸ ἐδάφιον α τῆς παραγράφου 2B τοῦ ἁρθροῦ 18 ἀντι-
καθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμήμα γωνιαίου οικοπέδου
τὸ προκύπτει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ
ἁρθροῦ 17 τοῦ παρόντος ἢ τῆς τυχόν εἰδικῆς διατάξεως, ὁλό-
κληρον, εἴτε τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τυχόν ὑπάρχον-
τος προκηπίου, τοποθετεῖται εἰς τὴν ἐναντι τῆς γωνίας θέσιν
τοῦ οικοπέδου μὴ δυνάμενον νὰ ἐξικληθῇ μέχρις ἀποστάσεως
ἐλάσσονος τῶν 4 μέτρων ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομήσεως, ἐφαρμο-
ζομένων ὡς πρὸς τὰς ἀποστάσεις τῶν ὀπισθίων ὀψεων τῶν κτι-
ρίων ἀπὸ τῶν ἐναντι τούτων ὀρίων τοῦ οικοπέδου τῶν διατά-
ξεων τοῦ ἐδαφίου β τῆς παραγράφου 2A τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.
Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὸ ὡς ἄνω οἰκόπεδον προβλέπεται
προκήπιον, ἡ ἐπὶ πλέον τούτου ἐπιφάνεια τοῦ ὑποχρεωτικῶς
ἀκαλύπτου τμήματος δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τοῦ 0,10
τῆς ἐπιφανείας τοῦ οικοπέδου τῆς ἀπομενούσης μετὰ τὴν ἀφαί-
ρεσιν τοῦ προκηπίου».

12. Τὸ ἐδάφιον β τῆς παραγράφου 2B τοῦ ἁρθροῦ 18 ἀντι-
καθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«β) Κατ' ἐξαιρέσιν ὅταν τὰ ἐδάφη γωνιαίου οικοπέδου ὡς
πρὸς μίαν οἰκονόμητον γραμμὴν δομήσεως αὐτοῦ, ἐντὸς τῆς
περιοχῆς εἰς ἣν δύναται νὰ ἀφίεται τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυ-

πτον τμήμα εἶναι μικρότερα τῶν 12 μέτρων, ἐπιτρέπονται ἀντι-
στοίχως αἱ ἀποστάσεις αἱ διδόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν
ἐδαφίων γ καὶ δ τῆς παραγράφου 2A τοῦ παρόντος, ἡ δὲ ἐλα-
χίστη ἐπιφάνεια τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος ὀρί-
ζεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς 0,15 τῆς ὅλης ἐπιφανείας
τοῦ οικοπέδου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὸ ὡς ἄνω οἰκό-
πεδον προβλέπεται προκήπιον, ἡ ἐπὶ πλέον τούτου ἐπιφάνεια
τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος δὲν δύναται νὰ εἶναι
μικρότερα τοῦ 0,10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ οικοπέδου τῆς ἀπομε-
νούσης μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προκηπίου».

13. Εἰς τὴν παράγραφον 2B τοῦ ἁρθροῦ 18 προστίθεται
ἐδάφιον δ ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«δ) Εἰς περίπτωσιν γωνιαίου οικοπέδου, τοῦ ὁποίου τὸ ἀκά-
λυπτον τμήμα τὸ προκύπτει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν δια-
τάξεων τοῦ παρόντος καθίσταται σχῆμα ἐπίμηκες μὲ μικρὰν
σχετικῶς τὴν ἐγκαρσίαν διάστασιν, δύναται τοῦτο νὰ διατεθῇ
κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων
τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 τοῦ ἁρθροῦ 19 τοῦ παρόντος, πάντως
ἄνευ οἰασθῆναι ὑπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως».

14. Τὸ ἐδάφιον γ τῆς παραγράφου 2E τοῦ ἁρθροῦ 18 ἀντι-
καθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«γ) Κατ' ἐξαιρέσιν προκειμένου περὶ μεσαίου διαμπεροῦς
οικοπέδου τοῦ ὁποίου αἱ κάθιστοι εἰς τὰ μέσα τῶν προσώπων
αὐτοῦ συμπίπτουν ἢ εἶναι παράλληλοι ἢ τέμνονται ὑπὸ γωνίαν
μεγαλύτερα τῶν 135 μοιρῶν καὶ τοῦ ὁποίου ἐν ταύτῃ ἡ κατ'
εὐθείαν ἀπόστασις τῶν μέσων τῶν προσώπων αὐτοῦ εἶναι ἴση
ἢ μικρότερα τῶν 24 μέτρων, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὑποχρεωτικῶς
ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οικοπέδου εἶναι ἡ προκύπτουσα κατ'
ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου γ τῆς παραγράφου 2A
τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐπὶ ἐκατέρου τῶν μὴ διαμπερῶν οἰκοπέ-
δων, ἀρτίων ἢ μὴ, εἰς ἃ τὸ διαμπερὲς οἰκόπεδον δύναται ἰδεα-
τῶς νὰ τμηθῇ διὰ γραμμῆς διερχομένης διὰ τοῦ μέσου τῆς
ἀποστάσεως τῶν προσώπων αὐτοῦ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς
τὸ οἰκόπεδον τοῦτο προβλέπεται προκήπιον ἢ ὡς ἄνω ἀπόστα-
σις τῶν 24 μέτρων λαμβάνεται μετὰ τῶν γραμμῶν δομή-
σεως.

Τὸ ὡς ἄνω ἀκάλυπτον τμήμα τοποθετεῖται κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν
ἐδαφίων α, β καὶ ε τῆς παρούσης παραγράφου 2E ὀριζόμενον».

15. Εἰς τὴν παράγραφον 2E τοῦ ἁρθροῦ 18 προστίθεται
ἐδάφιον ε ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«3) Εἰς περίπτωσιν διαμπεροῦς οἰκοπέδου τοῦ ὁποίου τὸ ἀκά-
λυπτον τμήμα, τὸ προκύπτει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν
διατάξεων τοῦ παρόντος, καθίσταται σχῆμα ἐπίμηκες μὲ μι-
κρὰν σχετικῶς τὴν ἐγκαρσίαν διάστασιν, δύναται τοῦτο νὰ
διατεθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν
διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 τοῦ ἁρθροῦ 19 τοῦ
παρόντος πάντως ἄνευ οἰασθῆναι ὑπερβάσεως τοῦ συντελε-
στοῦ δομήσεως».

16. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθροῦ 18 ἀντικαθίσταται ὡς
ἀκολούθως:

«4. Ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οικοπέδου ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ
κτιρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμή-
ματος τοῦ οικοπέδου θεωρεῖται προσμετρούμενον εἰς τὸ ὑπο-
χρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμήμα μόνον κατὰ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ
εἰσέχον ἐντὸς τοῦ κτιρίου κατὰ διάστασιν τὸ πολὺ ἴσην πρὸς
τὸ ἥμισυ τοῦ εὗρους αὐτοῦ. Τὸ εὔρος τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι
μικρότερον τῶν 3,00 μέτρων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύ-
την τὸ ὡς ἄνω μέρος τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οικοπέ-
δου καθίσταται ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτος ἐκτασις».

17. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἁρθροῦ 18 ἀντικαθίσταται ὡς
ἀκολούθως:

«5. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρ-
θροῦ, ὅταν εἰς τὸ ἰσόγειον κατασκευάζονται καταστήματα καὶ
μόνον, ἐπιτρέπεται ἡ κάλυψις τοῦ οικοπέδου μέχρι θάβους 10
μέτρων ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομήσεως, μόνον κατὰ τὸ ἰσόγειον
καὶ ὑπόγειον, τηρουμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποστάσεως
1,00 μέτρου μετὰ τῆς ὀπισθίας ὀψέως τοῦ κτιρίου καὶ
τοῦ ἐναντι αὐτῆς ὀρίου τοῦ οικοπέδου. Ἡ ἐπὶ πλέον αὐτῇ
κάλυψις περιλαμβάνεται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως».

18. Η παράγραφος 4 του άρθρου 20 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Διά χώρους βοηθητικής χρήσεως δι' υψους απαιτείται φωτισμός ή και αερισμός, οι ελάχιστοι διαστάσεις του ακαλύπτου τμήματος ἐφ' οὗ τὰ ανοίγματα τῶν ἐν λόγῳ χώρων ὁρίζονται εἰς 1,20X1,20 μ.».

19. Η παράγραφος 5 του άρθρου 20 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Διὰ μαγειρεία ἢ ἐλάχιστη ἐπιφάνεια Ε τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως $E=2+n$, ἐνθα ν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων ὑπὲρ τὸν ὄροφον τοῦ θεωρουμένου μαγειρείου χωρὶς οὐδεμίαν διάστασις τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ 1,50 μέτρου. Ἡ ἐπιφάνεια αὕτη ἀφίσταται καθ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου ἀνωθεν τοῦ θεωρουμένου μαγειρείου».

20. Η παράγραφος 6 του άρθρου 20 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«6. Διὰ τὰ κλιμακοστάσια ἀπαιτεῖται ἐπιφάνεια ἀκαλύπτου τμήματος, πρὸς ἀερισμὸν αὐτῶν, 3 μ² προκειμένου περὶ κτιρίων μέχρι καὶ πεντοῦ ὀρόφων καὶ 4 μ² προκειμένου περὶ κτιρίων περισσοτέρων ὀρόφων. Ἡ ἐλάχιστη διάστασις τοῦ ὡς ἂνω ἀκαλύπτου τμήματος ὁρίζεται εἰς 1,20 μέτρον».

21. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 5 τοῦ άρθρου 22 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Ἐν περιπτώσει κατασκευῆς ἀνοικτῶν ἐξωστῶν ἐντὸς τῶν ἰσογείων καταστημάτων τὸ ἐλεύθερον ὕψος τούτων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 5,00 μ.».

22. Η παράγραφος 9 του άρθρου 22 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«9. Ὅσῳκις τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἐπὶ ὑποστηλωμάτων ἐπὶ τῷ σκυοπῷ ὅπως ὁ ἰσόγειος χώρος ἀφίεμενος ἐξ ὁλοκλήρου κενὸς χρησιμεύσῃ δι' ἀπλὴν καὶ μόνον στάθμευσιν αὐτοκινήτων, ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ πρῶτος (ἰσόγειος) ὄροφος ὑπερψωθῇ ἀναλόγως, τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου μὴ υπερβαίνοντες τὸ ὕψος τὸ προκύπτον ἐκ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου σχέσεως διὰ $C=2$. Ὁ ὡς ἂνω χρησιμοποιούμενος διὰ στάθμευσιν τῶν αὐτοκινήτων ἰσόγειος χώρος δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου καὶ δὲν προσμετρεῖται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρόφων».

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως καὶ ἄπαντες οἱ ἐν τῷ χώρῳ ταύτῃ ἀντιστοιχοῦντες χώροι κλιμακοστασίων, ἀνεγκυστήρων καὶ εἰσόδων, μέχρις ἐπιφανείας 25 μ², δι' ἕκαστον συγκρότημα κλιμακοστασίου, ἀνεγκυστήρας καὶ εἰσόδου καὶ ἐν συνόλῳ μέχρι 10% τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ κτιρίου κατ' ἀνώτατον ὅριον».

23. Η παράγραφος 5 του άρθρου 23 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Διαμπερὴ οἰκοπέδα. Αἰφθηρὶα μετρήσεως τοῦ ὕψους τῶν κτιρίων τῶν ἀνεγειρομένων ἐπὶ οἰουδήποτε διαμπεροῦς οἰκοπέδου εἶναι ἢ εἰς ἕκαστον πρόσωπον ἢ ἐκαστὴν γωνίαν αὐτοῦ, ἀντιστοιχοῦσα ἀφετηρῶν μετρήσεως τοῦ ὕψους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1, 2 καὶ 3 ὡς καὶ τῆς παραγράφου 18 τοῦ ἐπομένου άρθρου 24 ὁριζόμενα».

24. Η παράγραφος 2 του άρθρου 24 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὁδὸς διεμορφώθη μετὰ τὴν ἔγγραψιν αὐτῆς ὑπὸ κτιρίων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γραμμῶν δομήσεως αὐτῆς μὲ πλάτος διάφορον τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐγκειμένου ρυμοταμικοῦ διαγράμματος προβλεπομένου πλάτους, ὡς πλάτος τῆς ὁδοῦ λαμβάνεται τὸ ἐν τοῖς πράγμασι διαμορφωθέν τμήμα. Τυχὸν ὑπάρχουσα ἐπὶ ἑλᾶττον διαφορά εἰς τὸ διαμορφωθέν ὡς ἂνω πλάτος τῆς ὁδοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰ πλάτη τοῦ πλάνου 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 21 τοῦ παρόντος, ἢ τῶν εἰδικῶν διατάξεων περὶ τῶν τῶν ἐδαφίων α τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 21 τοῦ παρόντος, θεωρεῖται ἀνεκτὴ ὅταν αὕτη δὲν υπερβαίνει τὰ 20 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Ὡς γραμμαὶ δομήσεως θεωροῦνται αἱ ἐν τοῖς πράγμασι διαμορφωθείσαι ταιαῦται».

25. Η παράγραφος 3 του άρθρου 24 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ πρόσοψις ἤθελε τοποθετηθῇ ἐτώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως τοῦλάχιστον κατὰ 2,50 μ.

κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 19, πρὸς καθαρισμόν τοῦ μεγίστου ὕψους τῆς πρόσοψος προσμετρεῖται εἰς τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ πλάτος τῆς μεταξὺ τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ τῆς πρόσοψος ἀφεθείσης ζώνης. Ἡ αὐξήσις αὕτη τοῦ ὕψους ἰσχύει μόνον διὰ τὸ θεωρούμενον κτίριον καὶ οὐχὶ διὰ τὰ ἑνᾶντι αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ κείμενον».

26. Η παράγραφος 18 του άρθρου 24 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«18. Εἰς οἰκοπέδον διαμπερὲς καὶ μὴ γωνιαῖον ἐφ' ἑκάστου προσώπου καὶ ἐν γένει ἀπὸ ἐκαστῆς ἀφετηρῶν μετρήσεως τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀρόφων τὸ κτίριον, κατασκευάζεται ὁ ἀντίστοιχος ἐπιτερούμενος ἀριθμὸς ὀρόφων ἐν προσόψῃ καὶ ἐν ἐσοχῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ἐφ' ἑκάστου προσώπου ὡς ἂνω ἀνώτατα ὕψη κείνται εἰς διάφορον στάθμην καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διαφορά αὕτη εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀφετηρῶν μετρήσεως τῶν ὕψων δὲν υπερβαίνει τὸ 1,00 μέτρον, τὸ κτίριον κατασκευάζεται ὁλόκληρον μέχρι τοῦ ὑψηλοτέρου στάθμης ἀνωτάτου ὕψους. Ἐφ' ὅσον ἡ ὡς ἂνω διαφορά υπερβαίνει τὸ μέτρον τὸ κτίριον περιρίζεται πρὸς τὰ ἂνω ὑπὸ ἐπιπέδου ὁριζοντίου εἰς τὴν στάθμην τοῦ ὑψηλοτέρου ὕψους καὶ ὑπὸ ἐπιπέδου κεκλιμένου διερχομένου διὰ τῆς ὁριζοντίας γραμμῆς κατὰ τὴν ὄψιν καὶ τὸ ὕψος τοῦ τελευταίου ὀρόφου ἐν προσόψῃ ἢ ἐν ἐσοχῇ τῆς εἰς τὴν χαμηλοτέραν στάθμην προσόψεως τοῦ κτιρίου καὶ τέμνοντος τὸ ὡς ἂνω ὁριζόντιον ἐπίπεδον κατὰ γραμμὴν τῆς ὁποίας ἐν τοῦλάχιστον σημείον δέον ν' ἀπέχη ἀπόστασιν 10 μέτρων ἀπὸ τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τοῦ διερχομένου διὰ τῆς γραμμῆς δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἀντιστοιχοῦσας εἰς τὸ ὑψηλότερον ὕψος».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως ἐὰν οὗτος ὁρίζεται ἀριθμητικῶς.

27. Η παράγραφος 19 του άρθρου 24 καταργεῖται.

28. Η παράγραφος 20 του άρθρου 24 ἀριθμεῖται ὡς 19.

29. Η παράγραφος 21 του άρθρου 24 ἀριθμεῖται ὡς 20.

30. Η παράγραφος Β16 τοῦ άρθρου 25 καταργεῖται.

31. Η παράγραφος Β17 τοῦ άρθρου 25 ἀριθμεῖται ὡς Β16.

32. Η παράγραφος 7 του άρθρου 26 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«7. Ἀπαγορεύεται ἡ κατεδάφισις μεσοτοιχοῦ οἰουδήποτε κτιρίου ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ κτιρίων ἢ τῶν διαμερισμάτων αὐτῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀντιστοιχεῖ ὁ πρὸς κατεδάφισιν τοῖχος. Ἡ ἑναρξὶς τῆς κατεδάφισεως τοῦ μεσοτοιχοῦ, ἡ διάρκεια ἀνακατασκευῆς αὐτοῦ, ὁ τρόπος ἀποφυγῆς τῆς ὀχλήσεως τῶν ἐνοίκων τοῦ ὁμόρου κτιρίου, αἱ διαφοροὶ προστατευτικαὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔργου κατασκευαὶ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον συμφωνίας μεταξὺ τῶν ὁμόρων ἰδιοκτητῶν. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατεδάφισις μεσοτοιχῶν βοηθητικῶν παραρτημάτων ὡς καὶ μανδρουτοιχῶν καὶ ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν ὁμόρων ἰδιοκτητῶν. Ἡ ἑναρξὶς τῆς κατεδάφισεως τῶν τελευταίων τούτων δύναται νὰ λάβῃ χώραν μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἐγγράφου εἰδοποιήσεως ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιοκτήτου πρὸς τὸν ὁμορον. Εἰς περίπτωσιν μεσοτοιχοῦ κριθέντος ἐτοιμορρόπου ὁ ὡς ἂνω περιορισμὸς δὲν ἔχει ἐφαρμογήν».

33. Η παράγραφος 4 του άρθρου 32 αντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολούθων παραγράφων 4 καὶ 5:

«4. Ὅσῳκις λόγῳ υπερψώσεως τοῦ δαπέδου τοῦ ἰσογείου δημιουργοῦνται κάτωθεν αὐτοῦ κλειστοὶ χώροι πληροῦντες τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος άρθρου, οὗτοι περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως. Ὁ ἀφίεμενος ἐν ἰσογείῳ ἐλεύθερος χώρος ὅταν τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἐπὶ ὑποστηλωμάτων πρὸς δημιουργίαν ἀνοικτῶν χώρων ἢ καὶ ἀπλῆς μόνον σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἄνευ ἐξυπηρέτησεως αὐτῶν δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως καὶ ἄπαντες οἱ ἐν τῷ χώρῳ ταύτῃ ἀντιστοιχοῦντες χώροι κλιμακοστασίου, ἀνεγκυστήρων καὶ εἰσόδων μέχρις ἐπιφανείας 25 τ.μ. δι' ἕκαστον συγκρότημα κλιμακοστασίου, ἀνελ-

κυστήρας και εισόδου και εν συνόλω μέχρι 10% της όλης επιφανείας του κτιρίου κατ' ανώτατον όριον. Ο ως άνω αφιεμένος εν ισονομείω ελεύθερος χώρος επιτρέπεται όπως υπερυψωθεί, του μεγίστου επιτρεπομένου ύψους του κτιρίου δυναμένου εν τη περιπτώσει ταύτη να αυξηθῇ αναλόγως και πάντως ούχι πλέον του 1,00 μέτρου».

34. Εἰς τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 35 προστίθεται δευτερον ἐδάφιον ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ἰσογείων καταστημάτων ἐν περιπτώσει κατασκευῆς ἀνοικτῶν ἐξωστῶν ἐντὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 5,00 μ.».

35. Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 37 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«δ. Εἰς οἰκόπεδον γωνιαῖον μὲ ἀποτετημημένην τὴν γωνίαν αὐτοῦ διὰ γραμμῆς εὐθείας ἢ καμπύλης ἢ διὰ εἰσχοῦσης γωνίας, ὡς ἀφετηρία λαμβάνεται ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου εἰς τὸ μέσον τῆς γραμμῆς ἢ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς εἰσχοῦσης γωνίας».

36. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 38 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Ὅταν εἰς τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ἢ τὸν εἰδικὸν κανονισμὸν δὲν καθορίζεται προκήπιον ὡς γραμμὴ δομήσεως θεωρεῖται ἡ ἀπέχουσα 4,00 μέτρα ἀπὸ τῆς ρυμοτομικῆς γραμμῆς».

37. Ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἄρθρου 38 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«12. Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 10 ἀπομένουσα ἀπόστασις μετὰ τῆς ὀπισθίας ὀψέως τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ὀπισθίου ὀρίου τοῦ οἰκοπέδου, δέον νὰ εἶναι τοὐλάχιστον 1,00 μέτρον. μειουμένης ἀναλόγως τῆς σχετικῆς διαστάσεως τῶν 12,00 μέτρων τοῦ κτιρίου».

38. Ἡ παράγραφος 13 τοῦ ἄρθρου 38 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«13. Ὅμοιος προκειμένου περὶ γωνιαίου οἰκοπέδου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4, 5 καὶ 6 δύναται ὅπως τὸ μήκος τῆς κυρίας ὀψέως τοῦ κτιρίου κατὰ τὸ μικρότερον πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου μὴ εἶναι μικρότερον τῶν 8 μέτρων καὶ κατ' ὅλον τὸ ὕψος αὐτοῦ. Ἡ παρέκκλισις αὕτη ἰσχύει μόνον ἐπὶ μήκους 12 μέτρων κατὰ τὴν ἐτέραν κυρίαν ὕψιν ἀνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου. Πέραν τοῦ μήκους τῶν 12 μέτρων τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἀνευ οὐδεμιᾶς παρέκκλισεως».

39. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 38 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«15. Προκειμένου περὶ μεσαίου οἰκοπέδου ἔχοντος μικρὸν ἐάθους ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ κτίριον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐάθους μὴ ἔχῃ διαστάσιν μικρότεραν τῶν 8 μέτρων ἐπιτρεπομένης τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἀποστάσεως τῆς ὀπισθίας ὀψέως τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ὀρίου τοῦ οἰκοπέδου ἀνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως. Ἐὰν ἢ ὡς ἄνω ἀπόστασις μετὰ τὰ 8 μέτρα εἶναι μικρότερα τοῦ 1 μέτρου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαφὴ τοῦ κτιρίου πρὸς τὸ ὀπίσθιον ὄριον. Ἐὰν ἢ ὡς ἄνω ἀπόστασις εἶναι ἴση ἢ μεγαλύτερα τοῦ 1 μέτρου τὸ κτίριον ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ τοῦ ὀρίου τούτου κατὰ τὴν ἀπόστασιν ταύτην. Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον παρέκκλισις ἰσχύει μόνον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐάθους καὶ ἐπὶ μήκους προσόψεως τοῦ κτιρίου τὸ πολὺ μέχρι 12 μέτρων. Πέραν τοῦ μήκους τούτου τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἀνευ οὐδεμιᾶς παρέκκλισεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προσώπου οὐδεμίαν παρέκκλισιν ἐπιτρέπεται».

40. Ἡ παράγραφος 18 τοῦ ἄρθρου 38 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«18. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 10, 13, 15, 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ κάτοψις τοῦ πέραν τῶν 12 μέτρων κατασκευαζομένου τμήματος τοῦ κτιρίου ἀνευ οὐδεμιᾶς παρέκκλισεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4, 5 καὶ 6, δύναται νὰ μετασχηματίζεται εἰς ἴσης ἐπιφανείας κατόψιν τμήματος κτιρίου τοποθετουμένου κατ' ἐπέκτασιν τοῦ τμήματος τῶν διαστάσεων 8X12, ἐν συνεχείᾳ τῶν 12 μέτρων

καὶ μὲ ἐτέραν διάστασιν μέχρις 8 μέτρων ἢ μέχρι τοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 10, 13, 15, 16 καὶ 17 κατασκευαζομένου πλάτους τοῦ κτιρίου».

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ τοῦ ὅλου κτιρίου μὲ ὕψος ἑλαττον τοῦ εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τῆς περιοχῆς ἀντιστοιχοῦντος μεγίστου ὕψους τοῦ κτιρίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς ὕψος Η τοῦ ὅλου κτιρίου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 λαμβάνεται τὸ πραγματοποιούμενον τοιοῦτον, ἀπαγορευομένης οἰασθῆποτε μεταγενεστέρως προσθήκης κατ' ὕψος πέραν τοῦ ὡς ἄνω πραγματοποιηθέντος ὕψους».

41. Ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 39 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«9. Ἐπίσης δὲν προσμετρεῖται εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως ἀνάλυπτον τμήμα τοῦ οἰκοπέδου ἀφιεμένον ἐν συνεχείᾳ τῶν υποχρεωτικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τῶν οἰκοπέδου, μόνον κατὰ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ εἰσέχον ἐντὸς τοῦ κτιρίου κατὰ διάστασιν τὸ πολὺ ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ εὗρους αὐτοῦ. Τὸ εὖρος τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 3 μέτρων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ὡς ἄνω μέρος τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου καθίσταται υποχρεωτικῶς ἀνάλυπτος ἑκτασις».

42. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 64 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Εἰς περίπτωσιν κατ' ἣν τηρουμένου τοῦ μήκους τῶν 8 μέτρων τῆς κυρίας ὀψέως τοῦ κτιρίου ἀπομένει ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πλάγιου ὀρίου μικρότερα τοῦ ἐνὸς μέτρου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαφὴ τοῦ κτιρίου πρὸς τὸ πλάγιον τοῦτο ὄριον».

43. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 68 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν οἰκισμῶν κάτω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων, ἀγροτικῶν περιοχῶν τῶν πόλεων ὡς καὶ τμημάτων πόλεων παραδοσιακοῦ χαρακτήρος, ἐπιτρέπεται ἡ θέσις τοῦ συστήματος δομήσεως κατὰ πτέρυγας».

44. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 71 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Ὅταν τὰ κτίρια δὲν τοποθετῶνται ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὰ πλάγια καὶ ὀπίσθιον ὄριον τοῦ οἰκοπέδου ἢ ἐλαχίστη ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω ὀρίων καθορίζεται εἰς 2,50 μέτρα».

45. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 72 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ὀρίζεται εἰς 7,50 μέτρα μετρούμενον ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τοῦ πέριξ ἐδάφους. Ὑπεράνω τοῦ ὕψους τούτου οὐδεμίαν κατασκευὴ ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς στηθαίου ἢ στέγης ὕψους τὸ πολὺ 2,70 μέτρων καὶ ἀπολήξεως κλιμακωσταίου ἐξυψηρετοῦντος τὸ δῶμα».

46. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 72 προστίθεται παράγραφος 5 ὡς ἀκολουθῶς:

«5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 70 καὶ 71 τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ οἰκισμῶν χαρακτηρισθέντων ὡς προϋφισταμένων τοῦ ἔτους 1923 καὶ δομουμένων κατὰ τὸ σύστημα τῶν πτερύγων».

47. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 73 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Οἰκόπεδα κείμενα ἐντὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου, παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δι' ἀποφάσεων ἢ παραχωρητηρίων δι' οἰονδήποτε λόγον, τυγχάνουν ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα μὲ οἷας διαστάσεις καὶ ἐμβαδὸν παρεχωρήθησαν. Ἐν περιπτώσει ἐμβαδοῦ ἢ διαστάσεων ἐν τοῖς πράγμασι μικρότερον τῶν εἰς τὰς ἀποφάσεις ἢ τὰ παραχωρητήρια ἀναγραφόμενων, τὰ οἰκόπεδα θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη διαφορὰ δὲν ὀφείλεται εἰς μείωσιν τῶν οἰκοπέδων διὰ μεταβιβάσεων ἢ εἰς ρυμοτομίαν γενομένην μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους παραχώρησιν. Ἐὰν ὅμως τὰ ἀπομένοντα μετὰ τὴν ρυμοτομίαν ὡς ἄνω οἰκόπεδα ἔχουν τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων γενικῶν ἢ εἰδικῶν διατάξεων τῆς περιοχῆς ἐλάχιστα ὅρια ἀρτιότητος κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν θεω-

ρουνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ παρόντος».

48. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 78 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δόμησις καὶ ἐπὶ ἄρτιου ἔτι οἰκοπέδου ὅταν ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἀπαιτεῖται τακτοποιήσις αὐτοῦ ἢ τῶν ὁμῶν αὐτοῦ οἰκοπέδων ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς ἐκ τῆς δομήσεως πρόκειται νὰ παρεμποδισθῇ ἡ δυσχερανθῇ ὁποσδήποτε ἡ τακτοποιήσις αὐτῆς».

49. Εἰς τὸ ἄρθρον 82 προστίθεται παράγραφος Ζ ἔχουσα οὕτω:

«Ζ. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ΣΤ ὡς καὶ τῶν ἐδαφίων Α3 καὶ Α4 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουν υποχρεωτικὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ καθ' ὕψος προσθηκῶν ἐπὶ κτιρίων ἀνεγερθέντων βάσει προϋφιστάτων διατάξεων».

50. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 83 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐπὶ τῆς κυρίας ὀψευς τοῦ κτιρίου ἀσχέτως ἐὰν ὑφίσταται ἡ οὐ προκηπτιὸν πρὸ αὐτῆς ἐπιτρέπονται ὀριζόντιαι ἀρχιτεκτονικαὶ προεξοχαὶ (γείσα) μέχρι 0,40 τοῦ μέτρου. Ἡ ἀνωτάτη κατὰ τὴν ἐν προσόψει ἐπίστεψιν τοῦ κτιρίου προεξοχὴ δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα πάντως οὐχὶ μείζων τοῦ ἐπιτρεπόμενου ἀνοικτοῦ ἐξώστου. Προεξοχαὶ κατὰ τὴν ἐπίστεψιν τῶν ἐσοχῶν δέον ὅπως μὴ υπερβαίνουν τὰ 0,60 τοῦ μέτρου. Ἐὰν αἱ ὀριζόντιαι προεξοχαὶ κατασκευάζωνται εἰς ὕψος μικρότερον τῶν 3 μέτρων ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου αἱ προεξοχαὶ αὐτὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ υπερβαίνουν τὰ 0,15 μέτρα. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ τῶν πλαγιῶν ἢ καὶ ὑπισθίων ὀψεων τοῦ κτιρίου. Εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἀρχιτεκτονικῶν προεξοχῶν ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις οἰουδήποτε κιγκλιδώματος».

51. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 83 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Κατακόρυφοι ἀρχιτεκτονικαὶ προεξοχαὶ ἐπὶ τῆς κυρίας ὀψευς τοῦ κτιρίου καὶ ἀνωθεν τῆς στάθμης τῶν 3 μέτρων ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου ἐπιτρέπονται μέχρι 0,40 μ. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ τῶν πλαγιῶν ἢ καὶ ὑπισθίων ὀψεων τοῦ κτιρίου ἐπὶ τῶν υποχρεωτικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων χώρων τοῦ οἰκοπέδου».

52. Τὸ ἐδάφιον η τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«η. Τὰ ἐκ τῶν ἐξωστῶν ὕμβρια ὕδατα, ὅταν ταῦτα ἐγκλιβωτίζωνται διὰ συμπαγῶν στηθαίων, δέον ὅπως ἀπάγωνται δι' ἀγωγοῦ καὶ ἀποχετεύωνται ὑπὸ τὸ πεζοδρόμιον εἰς τὸ οὐδὲν αὐτοῦ, ἀπαγορευομένης τῆς διὰ σωληνίσκων ἐλευθέρως ροῆς ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἐξώστου εἰς τὴν ὁδόν. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κατακορύφου ἐξοχῆς κάτωθεν τοῦ ἄκρου τῶν ἐξωστῶν (κρέμασις) τηρουμένων τῶν κανόνων αἰσθητικῆς τῆς ὀψευς τοῦ κτιρίου».

53. Τὸ ἐδάφιον θ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«θ. Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως προκηπίου ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν ἐξωστῶν καὶ εἰς ὕψος μικρότερον τῶν 3,00 μέτρων ἀπὸ τῆς πρὸ αὐτῶν στάθμης τοῦ πεζοδρομίου μὲ προεξοχὴν οὐχὶ μεγαλύτεραν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου β ὀριζομένης ἐν ταύτῃ δὲ μὴ υπερβαίνουσιν τὸ 1/4 τοῦ πλάτους τοῦ προκηπίου. Ἐφ' ὅσον εἰς οὐδὲν σημεῖον ὑπέρχονται τοῦ 1,00 μέτρου ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου οἱ ἐν λόγῳ ἀνοικτοὶ ἐξῶσται (ἐσφάνται) δύναται νὰ ἐξικινούνται μέχρι τοῦ 1/4 τοῦ πλάτους τοῦ προκηπίου».

54. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἀνοικτοὶ ἐξῶσται ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 17, 18 παραγράφοι 2 καὶ 4, 34, 38 καὶ 39 παραγράφος 9, υποχρεωτικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου, ἐπιτρέπονται μὲ προεξοχὴν ἴσην πρὸς τὸ 1/5 τῆς ἀποστάσεως

τῆς ὀψευς τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὴν θέσιν τοῦ ἐξώστου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἐξώστης, δὲν δύναται νὰ ἔχη προεξοχὴν μεγαλύτεραν τοῦ 1 μέτρου, ἀσχέτως τῆς θέσεως τοῦ στηθαίου ἢ κιγκλιδώματος οὐδὲ ν' ἀπέχη ὀλιγώτερον τοῦ ἐνὸς μέτρου ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου».

55. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ὀψεις τοῦ κτιρίου τοποθετοῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως ἢ οἰοσδήποτε ἐτέρας πλαγίας ἢ ὑπισθίας υποχρεωτικῆς γραμμῆς, ἡ προεξοχὴ τοῦ ἐξώστου δύναται νὰ προσαυξηθῇ κατὰ τὴν διαφοράν τῆς υποχωρήσεως τῆς ὀψευς εἰς τὴν οὕτως εὐρίσκειται. Προεξοχὴ ἐξώστου ἀπὸ τοῦ τμήματος τῆς ὀψευς εἰς δ κατασκευάζεται ὑπὲρ τὰ 1,80 μ. προσμετρεῖται εἰς τὴν καλυπτομένην ἐπιφάνειαν τοῦ οἰκοπέδου οὐχὶ ὁμῶς καὶ εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως αὐτοῦ».

56. Τὸ ἐδάφιον ε τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ε. Κινητὰ προστεγασμάτα ἔμπροσθεν καταστημάτων ἐπιτρέπονται ἀπὸ ὕψους μεγαλύτερων τῶν 2,50 μέτρων ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου καὶ ἀνευ κατακορύφου στηριγμάτων ἐπ' αὐτοῦ. Ἐσώτερον δὲ κατὰ 0,50 μ. τοῦ κροσπέδου αὐτοῦ. Κινητὰ προστεγασμάτα ἐπὶ πεζοδρομίων μεγάλου πλάτους ἢ πλατειῶν μετὰ κατακορύφων στύλων δύναται νὰ τοποθετηθοῦν κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Πολιτοδουρικῆς Ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ κυκλοφορία. Ἐπίσης ἐπιτρέπονται κινητὰ προστεγασμάτα ἀνωθεν ἀνοικτῶν ἐξωστῶν ἢ ἐσοχῶν κτιρίων. Εἰς περίπτωσιν κινητῶν προστεγασμάτων ἀντικειμένων πρὸς τὰς παρούσας διατάξεις, ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ τάττει εὐλογον προϋεσμίαν διὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν».

57. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«8. Κλειστοὶ ἐξῶσται.

Α) Κλειστοὶ ἐξῶσται ἐπιτρέπονται ἐπὶ τῶν κυρίων ὀψεων τῶν κτιρίων ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

α) Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου ὀρίζεται εἰς 3,00 μ. ἀσχέτως τῆς ὑπάρξεως ἢ οὐ προκηπίου.

β) Ἡ μεγίστη προεξοχὴ ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως ὀρίζεται εἰς 0,40 μ. ἀνεξαρτήτως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ.

γ) Ὅταν τὸ προβλεπόμενον πλάτος τῆς ὁδοῦ ἢ τὸ ἐν ταῖς πράγμασιν ὑφιστάμενον κατὰ τὴν θέσιν τοῦ κτιρίου εἶναι μικρότερον τῶν 8,00 μ. δὲν ἐπιτρέπεται κατασκευὴ κλειστῶν ἐξωστῶν.

δ) Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ὁρῶν προβολῶν τῶν κλειστῶν ἐξωστῶν τῶν κατασκευαζομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κυρίας ὀψευς ἢ ἐπὶ ἐκάστης ὀψευς τῶν ἐν ἐσοχῇ ὁρόφων δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὸ 1/4 τῆς ἀντιστοίχου ἐπιφανείας.

ε) Ἡ ἐν κατόψει ἐπιφάνεια τῶν κλειστῶν ἐξωστῶν προσμετρεῖται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

στ) Ὡς πλάτος ὁδοῦ λαμβάνεται τὸ ὑπὸ τοῦ ρυμοταμικοῦ σχεδίου προβλεπόμενον, προσμετρούμενων τῶν τυχόν προβλεπόμενων προκηπίων ἐν περιπτώσει δὲ πλήρως διαμορφωμένης ὁδοῦ τὸ ἐν ταῖς πράγμασιν ὑπάρχον πλάτος.

ζ) Ὅταν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κατασκευάζωνται ἐξωτερικαὶ στωαὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κλειστοῦ ἐξώστου εἰς ὕψος μικρότερον τῶν 5 μέτρων ἀπὸ τοῦ κάτωθι αὐτοῦ πεζοδρομίου.

Β) Κλειστοὶ ἐξῶσται ἐπιτρέπονται ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὀψεων τῶν παρῶν κτιρίων καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὀψεων τῶν ἐσωτερικῶν κτιρίων ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

α) Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἀπὸ τῆς κάτωθεν αὐτῶν φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τοῦ ἐδάφους ὀρίζεται εἰς 3,00 μέτρα.

β) Ἡ ἐν κατόψει ἐπιφάνεια τῶν κλειστῶν ἐξωστῶν προσμετρεῖται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

γ) Ἡ μεγίστη προεξοχὴ ἀπὸ τῆς ἐφ' ἣς ὁ κλειστός ἐξώστης ὀψευς τοῦ κτιρίου ὀρίζεται εἰς 0,40 μ.

δ) Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ὁρῶν προβολῶν τῶν κλειστῶν ἐξωστῶν τῶν κατασκευαζομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐκάστης ὀψευς κτιρίου δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὸ 1/4 τῆς ἐν λόγῳ ἐπιφανείας.

ε) Κλειστοί εξώστης προβλέποντες προς τὰ πλάγια ἢ ὀπίσθια ὅρια τοῦ οἰκοπέδου κατασκευάζονται μόνον, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἄρθρων οἰουδήποτε συστήματος δομήσεως καθοριζομένη ἐλαχίστη ἀπόστασις τῶν ἀντιστοιχίων ὧσεων τοῦ κτιρίου ἢ κτιρίων ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου εἶναι τουλάχιστον 4 μέτρα».

58. Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Εἰς περιοχὰς τοῦ πανταχόθεν ἐλευθέρου ἢ ἀσυνεχοῦς συστήματος δομήσεως ἐφ' ὅσον τὰ ὑπόγεια χρησιμοποιοῦνται ἀπακλειστικῶς διὰ στάθμευσιν αὐτοκινήτων ἐπιτρέπεται προεξοχή (ἐπέκτασις) τῶν ὑπὸ τὸ πρῶτον ὑπόγειον ὑπογείων ὑπὸ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀκάλυπτον ἔκτασιν τοῦ οἰκοπέδου ἐξαίρεσει τοῦ προκηπίου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ συνολικὴ ἔκτασις τούτων μὴ ὑπερβαίνει τὰ 0,60 τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου».

59. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 86 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐντὸς τῶν ὑποχρεωτικῶς ἀφιεμένων πλαγίων καὶ ὑπὸ ὀπίσθιων ἀκαλύπτων ἐκτάσεως τοῦ οἰκοπέδου ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις βοηθητικῶν κτιρίων, καπνοδόχων καὶ διαχωριστικῶν τῆς ἐκτάσεως τοίχων, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ συνεχοῦς συστήματος καὶ τοῦ συστήματος ἐλευθέρας δομήσεως ἐντὸς ὑφισταμένων οἰκισμῶν (Κεφ. Δ. περ. Β')».

60. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 86, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Ἐπίσης ἐπιτρέπονται ἐπὶ τῶν ὑποχρεωτικῶν προκηπίων διακοσμητικαὶ κατασκευαὶ ἥτοι κληματαριές, ἐναέριαι ἐγκαταστάσεις φωτισμοῦ, βαθμίδες καὶ τοιχίσκοι πρὸς μόρφωσιν κληματικῆς διατάξεως τοῦ προκηπίου, διακοσμητικαὶ δεξαμεναὶ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἢ πινακίδες καὶ ἀγάλματα».

61. Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 87 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Χώροι οἰουδήποτε χρήσεως ἐπιφανείας ἐξωτερικῶς μετρούμενης 5% τῆς ἐπιφανείας τοῦ κτιρίου δυνάμενης νὰ μὴ ὑπολείπῃται τῶν 12 τ.μ. οὐχὶ ὅμως μεγαλυτέρας τῶν 50 τ.μ. Οἱ χώροι οὗτοι δύνανται νὰ συμπληροῦν τμήμα τοῦ τελευταίου ὁρόφου τοῦ περιλαμβανομένου ἐντὸς τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπόμενου ὕψους καὶ ἀριθμοῦ ὁρόφων».

62. Ἡ παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 88 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«10. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς στάθμης φυσικῆς ἢ τεχνητῆς μεταξὺ τῶν ὁρόφων οἰκοπέδων τὸ ὕψος τῶν 2,50 μ. τοῦ συμπαγοῦς διαχωριστικοῦ περιφράγματος μετρεῖται ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ χαμηλοτέρου τῶν οἰκοπέδων. Ὑπερῶν τοῦ ὕψους τούτου ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κυγκλιδώματος ὕψους 1 ἕως 1,20 μέτρων».

63. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 98 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἀπαγορεύεται ἡ φύτευσις ἐν γένει δένδρων, θάμνων ἢ ποτῶν παρὰ ἀρχαίων τοίχων κτιρίου ἢ μεστότοιχον ἐπὶ ζώνης πλάτους 2 μέτρων, ἐκτεινομένης καὶ κατὰ 1 μέτρον πέραν ἐκαστοῦ ἄκρου τῶν ὡς ἄνω τοίχων, ἐκτὸς ἐὰν ληφθῶν τὰ κατὰλληλα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ἐλάττης τῶν κτισμάτων τούτων.

Τοιαύτη ἀπαγόρευσις δὲν ὑφίσταται πρακτικῶν περὶ διαχωριστικῶν περιφραγμάτων ἢ τοίχων παρὰ τὰ ὅρια βοηθητικῶν κτιρίων».

64. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 118 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Πᾶσα κατασκευὴ ἐκτελουμένη: α) εἴτε ἄνευ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας, β) εἴτε καθ' ὑπερβασιν ταύτης, γ) εἴτε καθ' ὑπερβασιν τῶν κειμένων διατάξεων, δ) εἴτε βάσει ἀδείας κριθείσης μεταγενεστέρως καθ' οἷονδήποτε τρόπον ὡς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οὐχὶ συμφώνῳ πρὸς τὰς κειμένους διατάξεις, τυγχάνει αὐθαίρετος».

65. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 119 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Εἰδικώτερον δι' αὐθαίρετους κατασκευὰς ἀντικειμένους εἰς τὰς κειμένας διατάξεις, ὡς πρὸς τὴν ἀριότητα τοῦ οἰκοπέδου, τὸ ποσοστὸν καλύψεως, τὰ ὅρια τῆς δομήσεως ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου, τὸν συντελεστὴν δομήσεως αὐτοῦ, τὸ ἐπιτρεπόμενον ὕψος κτιρίων καὶ τὰς προεξοχὰς πέραν τῶν γραμμῶν δομήσεως ἢ πρὸς τὰ ὑποχρεωτικῶς ἢ προαιρετικῶς ἀφιεμένα ἀκάλυπτα τμήματα τοῦ οἰκοπέδου καὶ τὰς διαστάσεις τῶν περιφραγμάτων, πέραν τοῦ προστίμου, διατάσσεται καὶ ἡ κατεδάφισις τούτων. Εἰς περίπτωσιν ἐργασιῶν δι' ὧν μετατρέπεται χώρος τοῦ κτιρίου εἰς χώρον ἀνεπιτρέπτον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, χρήσεως, διατάσσεται ἡ κατεδάφισις μόνον τῶν ἐργων τούτων».

Ἄρθρον 2.

Διὰ Πρ. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων, δύνανται νὰ κωδικοποιηθοῦν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Πενικῶν Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ» καὶ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 9, 12, 13, 17, 18, 26, 27, 39, 45, 47, 59 καὶ 60 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται δὲ αὐταὶ ἐπὶ πασῶν τῶν μετὰ τὸ τρίμηνον τοῦτο ἐκδιδομένων οἰκοδομικῶν ἀδειῶν ἐν γένει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΡΥΠΑΝΗΣ, ΠΑΝΑΓ. ΖΕΠΠΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ, ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΥΡΑΝΟΓΛΟΥ, ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ΒΑΣΙΛ. ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 212

Περὶ ἐπανασυντάξεως θέσεως Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Βουλῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 1 τῆς ἀπὸ 1/1.8.1974 Καταστατικῆς Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς δημοκρατικῆς νομιμότητος καὶ ρυθμίσεως θεμάτων τοῦ δημοσίου εἰς μέχρι τοῦ ὀριστικοῦ καθορισμοῦ τοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς καταρτίσεως νέου Συντάγματος τῆς Χώρας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπανασυντάσσεται παρὰ τῇ Βουλῇ Γραφεῖον Γενικοῦ Γραμματέως ὡς καὶ θέσεις μετακλητοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐπὶ βαθμῷ α' τῶν εἰδικῶν θέσεων.

2. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς διορίζεται καὶ ἀπολύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Άρθρον 2.

Ο Γενικός Γραμματεὺς προΐσταται, μετὰ τὸν Πρόεδρον, πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἀσκεῖ τὰς κατὰ νόμον καὶ τὸν κανονισμόν τῆς Βουλῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰς δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου ἀντιτιθεμένους αὐτῷ τοιαύτας.

Άρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΕΤΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΡΤΠΑΝΗΣ, ΠΑΝΑΓ. ΖΕΠΠΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ, ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ, ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΤΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 213

Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν ἀρμοδιότητος Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν:

Άρθρον 1.

1. Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974—1975 δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως νὰ εἰσάγονται ὡς ὑπεράριθμοι εἰς τὰς ἀνωτάτας ἢ ἀνωτέρας σχολὰς (ἢ τμήματα σχολῶν) ἐκάστου κύκλου, ὑποψήφιοι τυχόντες τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις ὀλικοῦ βαθμοῦ (γενικῆς βαθμολογικῆς ἐπιδόσεως) ἢ τοῦ δι' εἰδικοῦ τινος βαθμοῦ προσηρξημένου ὀλικοῦ βαθμοῦ μετὰ τοῦ τελευταίου εἰσαχθέντος ἐν αὐταῖς, μὴ ἔχοντος ἐν προκειμένῳ ἴσχυριν τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1137/1972.

2. Ἡ ὡς ἄνω εἰσαγωγή πραγματοποιεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς ἃς σχολὰς εἰσῆλθῃ ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1137/1972 τελευταῖος ἐκάστου κύκλου, τηρημένου τοῦ κατὰ φύλλον περιορισμοῦ, εἰς ἃς περιπτώσεις ὑφίσταται τοιοῦτος.

Άρθρον 2.

1. Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974—1975, τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 159/1974 προβλεπόμενον, πέραν τῶν κενῶν θέσεων ἀντιστοιχοῦν ποσοστὸν 3%, διὰ τὴν μετεγγραφήν εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τῆς ἡμεδαπῆς Ἑλλήνων φοιτητῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ὁρίζεται εἰς 15% ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974—75, παραμεινόντων κατὰ τὰ λοιπὰ ἐν ἰσχύι τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Φοιτηταὶ ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπιτυχόντες κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1973—74 εἰς τὰς πρὸς μετεγγραφήν ἐξετάσεις, τὰς διενεργηθείσας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 579/1970 καὶ μὴ μετεγγραφέντες λόγω συμπληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων, εἰσάγονται καθ' ὑπέρθεσιν, ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974—75.

Άρθρον 3.

Καθίηκοντα Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς καθιγητήν ἢ ἐντεταλμένον ὑφηγητήν ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος τοῦ Κράτους, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

Άρθρον 4.

Καθιγηταὶ ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, ὧν ὁ διορισμὸς ἀνακαλεῖται δυνάμει τοῦ ἀρθρου 9 τῆς Συντακτικῆς Πράξεως τῆς 3/3.9.1974 «περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς νομιμότητος εἰς τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα», ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς προτέρας αὐτῶν θέσεις ἢ ὑπηρεσίας, ἃς κατεῖχον εἰς Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν. Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὑφ' οἰσθήποτε μορφῆς σχέσιν ἐργασίας, κατόπιν δηλώσεως τῶν υποβαλλομένης ἐντὸς 10 ἡμερῶν εἰς τὴν οἰκίαν Ὑπηρεσίαν ἢ Νομικὸν Πρόσωπον.

Άρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΡΤΠΑΝΗΣ, ΠΑΝΑΓ. ΖΕΠΠΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ, ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ, ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΤΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἔτησίᾳ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. .	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	25
6. » » Παράρτημα	»	15
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορώσων εἰς προσωρινὰς διατάξεις.	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν .	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ.	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγίσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000
II Εἰς τὸ Τέταρτον τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὰ Ταμείον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ